

Hvis det er et spørgsmål om midler, hvad jeg næppe kan tro, for det er man sikkert opmærksom på, så kan jeg bare sige, at de midler har vi. Det er ikke det, der er spørgsmålet. Jeg siger kun: Jeg venter på, at den statusredøgørelse er der, og så må man vente, om det så tager en uge eller 14 dage. Det er jeg ked af. Det kan også være, det tager kortere tid. Jeg har spurgt til den, og som jeg sagde i mit første svar, vil den blive oversendt inden for meget kort tid.

Man kan godt spørge: Kunne ministeren ikke bare selv på egen hånd begynde at sige nogle ting, begynde selv at sige, at vi sætter noget i gang? Jeg har nu valgt den måde, som jeg synes er den rigtige, og det er jo sådan set en fuldstændig lige linje, nemlig at vi siger: Nu beder vi om en statusrapport, nu får vi nogle anbefalinger, og når de anbefalinger ligger der, så tager vi stilling til, hvad der skal gøres.

Det er jo ikke en fuldstændig ukendt fremgangsmåde. Det er jo sådan set meget almindeligt, at man finder ud af: Hvor langt er vi? Hvad skal der gøres? Hvilke anbefalinger kommer der? Og så tager man stilling.

Jeg synes da, det er helt fint, at vi får en debat om det, når det foreligger, men det er da mere interessant at diskutere på baggrund af en redøgørelse. Så kan man jo sige, om man er for eller imod det, miljøministeren vil gøre, eller man synes, det er for dårligt eller for slapt, eller hvad man nu vil sige. Jeg synes bare, at det er lidt mere interessant at diskutere på baggrund af et faktisk indhold.

Nicolai Wammen (S):

Nu er det jo ikke sådan, at der ikke ligger et faktisk indhold med hensyn til dioxins skadelige virkninger på både mennesker, dyr og natur. Det er jo ikke sådan, at det er fuldstændig ukendt land, man træder ind i, hvor man ikke er klar over, hvad det er for nogle grundlæggende problemstillinger, der er, og det er jo set i det lys, at mange mennesker, erhvervsinteresser, organisationer, miljøfolk og partier i dette Folketing har sagt til ministeren: Det var dog et mærkværdigt sted at stille indsatsen i bero, og det er jo det, man har gjort.

Så siger man, at man har brug for nogle flere oplysninger. Det billede, der står tilbage, er, at vi har en regering, der havde brug for at få nogle penge i kassen, og så sparer man rundt omkring, og når der så bliver rettet en kritik, skynder man sig at sige, at det må vi se, om vi ikke kan gøre noget ved.

Selv om det ikke er alle spørgere her i dag, der har haft lejlighed til at være i Miljøudvalget, må man i hvert fald sige, at dansk fiskeri er meget klar i sin melding til ministeren. Man siger om ministerens politik på det her område, at det vil kunne hævne sig senere i tab for dansk fiskeri, og samtidig peger man på, at det også har nogle miljøkonsekvenser. Det er et citat fra Fiskeritidende torsdag den 2. maj 2002.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må da erkende, at jeg ikke har haft lejlighed til at være i Miljøudvalget, men jeg har haft lejlighed til at diskutere dioxinen mange gange, og også de konsekvenser den har.

Derfor må jeg stille det spørgsmål til ministeren, om ikke det bekymrer ham, at han gang på gang er i den situation, at hans handlinger bliver udlagt som nedskæringer, og at folk får den opfattelse, at det er det, ministeren står for.

Derfor er jeg nødt til at stille det konkrete spørgsmål: Er der sket en nedprioritering ved ministerens handlemåde? En udsættelse er for mig en nedprioritering. Ministeren må jo kunne svare på, om der er sket en sådan nedprioritering.

Kl. 13.10

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan ikke forstå, hvordan det kan komme som en stor overraskelse for ministeren, at der er nogle, der opfatter en udsættelse af håndteringen som en nedprioritering. Jeg kan slet ikke forstå, at ministeren gang på gang snakker om prioritering uden at ville forklare, hvordan man prioriterer, når det handler om nedskæringer.

Vi har haft utrolig mange emner oppe, og hver eneste gang får vi at vide, at selv om man sparer et milliardbeløb, så får det ingen konsekvenser. Nu må vi da snart være der, hvor vi fra ministeren klart kan få en oversigt over: Hvad betyder de massive besparelser, som regeringen har gennemført på miljøområdet, og hvilke opgaver bortfalder, hvilke ting bliver nedprioriteret? Det kan da ikke være en overraskelse for ministeren, at det er af interesse for Folketinget.

Så svarede ministeren ikke på mit spørgsmål. Derfor vil jeg selvfølgelig gerne gentage det:

Hvis ministeren er så optaget af at vente på Miljøstyrelsen, hvorfor har man så allerede ændret formuleringen i sin strategi for bæredygtig udvikling? I den strategi, regeringen har lavet, er der jo tale om en svækkelse, er der tale om nedprioritering i forhold til den tidligere rege-